

ARA VA DE CINEMA

Si us dic que la novel·la *Solitud* la va escriure Víctor Català, a pocs us interessarà. Si us dic que va ser portada al cinema amb el nom de “Adversidad”, el resultat potser sigui el mateix, però si hi afegeixo que els exteriors van ser rodats al Collsacabra, concretament a Rupit i a Sant Joan de Fàbregues, ja potser començarà a interessar-vos.

Aquesta església romànica de Sant Joan de Fàbregues es troba a mitja hora de camí de Rupit; en aquells temps sols hi arribaven els animals de bast seguint l'ancestral camí que baixava a Susqueda. En aquells anys Sant Joan era una parròquia molt habitada i poc visitada. Feia la viu-viu als esdeveniments i lluitava per la seva subsistència.

La panoràmica que des de Sant Joan s'albira és realment espectacular. Té el majestuós Pla Boixer i cingles de Tavertet i de l'Avenc que li fan de capçalera, cingles dentats i tallats a pic sobre l'abisme. La dolça melodia de l'aigua quan cau pel salt de Sallent és una nota que endolceix aquestes afraus. Ai, qui pogués tenir cisell tan destre i mestratge per saber-lo fer treballar!

No és estrany, doncs, que el citat director de cinema, que amb tant detall mimava les

seves obres, triés aquest feréstecs paisatges per filmar la seva particular “Solitud” o “Adversidad”.

Anem al gra:

Era l'any 1943 quan el director de cinema Miquel Iglesias amb una colla d'actors i d'actrius de primera fila d'aquella època: Leonor Fàbregues, Josep M. Lado, Artur Camarasa, Emília Baró i altres, un bon dia vingueren a parar a Rupit. El pressupost rondava les 400.000 pessetes, que en aquell temps ja eren diners. Els exteriors es rodaren a l'església i voltants de Sant Joan de Fàbregues. Deixem que sigui el mateix Miquel Iglesias qui ens en parli a través d'una crònica en una revista de l'època: “Vaig haver de canviar un xic el plantejament de la pel·lícula, ja que en la novel·la hi sortia una violació i una dona que abandonava el seu marit, fets que eren impensables en aquell temps de la postguerra, i vaig haver de suavitzar-ho una mica. La censura de l'època era tan rigorosa que l'aplicaren un cop per l'expressió *adiós querida*, que va caldre canviar per altres paraules”.

El mateix director afirma que per rodar “Adversidad” l'any 1943, “s'havien de tenir molt ben posats”. Més tard es presentà a la pantalla amb el nom de “Solitud”. Continua en el mateix escrit: “Els interiors es rodaren als estudis Orfea, de Barcelona, i els exteriors, com ja he dit, a Sant Joan de Fàbregues i a Rupit. Com que la portalada de l'ermita de Sant Joan estava en mal estat, la que surt a la pel·lícula és la del monestir romànic del Poble Espanyol, de Barcelona, i que en la pel·lícula s'anomenava “San Poncio”. Vaig triar l'església de Sant Joan de Fàbregues perquè és molt bonica i té un marc preciós: amb la cinglera tan espectacular i impressionant, amb l'Agullola i els salts del Rodó i Sallent, tot tan agrest i verge alhora. El vam triar per això.

Una escena de la pel·lícula “Solitud”, els exteriors de la qual es filmaren a Rupit. D'una revista de l'època.

El rodatge es va fer sense complicacions?

Alguna n'hi va haver. La més empipadora va ser que, un cop havíem deixat Rupit, el dia abans de Nadal del 1943, vam haver de tornar a rodar-hi, perquè gairebé la meitat dels plans van quedar desenfocats. El rodatge va ser dur pel fred que hi feia; vam arribar als dotze graus sota zero, temperatura a la qual no estàvem pas acostumats. Arribàvem a Rupit a les deu de la nit. Tot era fosc. La carretera era infernal. Vam anar-hi amb un autocar molt tronat, que anava amb gasogen. Ens allotjàrem a la fonda de Can Quim on em rebé un home amb un llum de carbur, cosa que ens impressionà molt per la rusticitat de l'escena. Nosaltres el batejàrem amb el nom de Boris Karloff, per la seva estrofolària imatge.

Què se n'ha fet de la pel·lícula?

Crec que s'ha perdut. Cap laboratori no té el negatiu. L'he buscat per tot arreu, ja que totes les cadenes de la televisió busquen pel·lícules velles, però no l'he trobada enlloc. Jo calculo que com que era sobre suport inflamable, el laboratori se la va treure de sobre. És possible que s'hagi perdut del tot."

Em comentava la Rossita de can Rovira: "En dita pel·lícula hi prenen part com a comparses algunes persones de Rupit. Per indisposició de la primera actriu Leonor Fàbregues, em varen escollir per suplir-la en una escena." Hi sortien també en Joan Es-

tregués, l'Esteve de cal Mestre i en Joanet Barraca, amb el seu inseparable gosset; feien d'enterramorts. S'allotjaven a Can Quim, actualment fonda Marsal. Sobre aquests fets en parlava un article del diari Avui, que juntament amb alguna anècdota de viva veu que he pogut recollir d'algunes persones de Rupit que encara se'n recorden, m'ha semblat interessant fer-vos-ho arribar. Si s'ha perdut la pel·lícula, almenys que perduri el record d'aquests fets que són un full més de la nostra història.

Grup d'aficionats que varen intervenir en algunes escenes rodades a Tavertet de la pel·lícula "Notas perdidas" fa pocs anys.

Foto: Ernest Gutiérrez

D'altra banda també podem esmentar, tot i que poca gent ho sap o ho recorda, que als anys 1933-1935 es va filmar una pel·lícula-documental al Collsacabra titulada : "Veraneo en las Vilas", d'uns 30 minuts de durada. Es va projectar a la mateixa casa de les Viles de Pruit.

L'articulista senyor Queralt ja va publicar a una coneguda revista de cinema de l'època, que aquesta pel·lícula-documental es projectava per primera vegada "d'estreno" a la sala de cinema de Rupit de Dalt (?).

Un dia de primavera de l'any 2000 vingué a Rupit el senyor Miquel Pérez i Mas, interessat en el tema, i va visitar la masia de les Viles i diverses persones del país; també vingué a casa meua per veure si en sabia alguna cosa, però malauradament va haver de marxar de buit ja que ningú va saber donar-li cap notícia de la pel·lícula, ni de la sala on es va projectar i menys d'aquest poble imaginari anomenat Rupit de Dalt, que podria ser el veïnat de les Viles de Pruit.

Hem de tenir present també que són moltes les seqüències de pel·lícules que s'han vingut a filmar a Rupit. Es filmaren escenes de: "Camino cortado", "El puente de la ilusión", "Crimen", "La Ràbia", "El timbaler del Bruc", "El caballero de los ojos verdes" (sèrie francesa) i "Notas perdidas", de la qual també se'n varen filmar algunes escenes a Tavertet. A més, Els Joglars rodaren

escenes de: "Ya somos europeos" i "Som una meravella", entre d'altres.

Ens visitaren artistes com Vicente Parra, Mario Beüt, Marta Padovan, Diango, Julián Mateos, Germans Cobos, Jose Luis López Vázquez, Mercedes Sampietro, Jordi Sanz i molts altres.

A l'estiu del 2005, Santi Arisa i la seva tribu, vingueren a rodar "Romanço", curtmetratge on intervenien molts extres de l'Esquirol. Per un parell de dies el poble de Rupit, degudament abillat, va revivre escenes escabroses, que feia segles que s'havien viscut. A la plaça de la Vila es va veure com penjaven a la forca una parella d'enamorats, voltats de frares i populatxo. Quan el saig donà ordre al botxí per executar la sentència i es sentí aquella excitant música de "Romanço", varen ser molts els espectadors que se'n va posar la pell de gallina. Recordança d'uns fets que Déu vulgui que mai més no tornin i que Rupit ja havia viscut al segle XVII en la famosa caça de bruixes.

Miquel Banús

La Formatgeria
Bar Restaurant PUNTÍ
CUINA CASOLANA

Tancat el diumenge al vespre i el dilluns tot el dia

Ctra. de Vic a Olot, Km 24
08569 Cantonigròs (Osona-Barcelona)
Tel. 93 852 50 69

VIC STA. MARIA DE CORCO CANTONIGRÒS OLOT RUPIT

HOSTAL **
ESTRELLA
RUPIT Tel. 93 852 20 05
www.hostalestrella.com

BAR - L'ERA - FORN DE PA
COQUES DE FORNER I DE LLARDONS
CARQUINYOLIS DE RUPIT
RECORDS I EMBOTITS

ERA NOVA, S.C. - Pl. Era Nova, 1
Tels. 93 852 20 34 - 93 852 20 50
RUPIT I PRUIT

LA RIBA
hotel ***
restaurant

Vall de Sau

Tel. 93 884 70 23 - 93 884 70 15 - Fax 93 884 70 27
08519 VILANOVA DE SAU (Barcelona)
www.hotellariba.com